

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713204301
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713204301.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Gabriely Janákovcej v právnej veci navrhovateľov 1/ J. M., 2/ Z.. R. M., 3/ Z.. J. M., všetci bytom R. č. XXX, všetci právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. ROJKO, s.r.o., Železničná 90/12, Považská Bystrica, IČO 47251794 proti odporcovi T. F., bytom R. č. 1344, právne zastúpený JUDr. Tiborom Bickom, advokátom AK Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, v konaní o určenie hranice, na odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25. septembra 2014, č.k. 8C/86/2013-139 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/86/2013-154 zo dňa 20. novembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením p o t v r d z
u j e s tým, že výrok správne znie :

Súd u r č u j e hranicu medzi pozemkami KNC parc.č. 4253 zapísaná na LV č. 211 a KNC parc. č. 4256 zapísaná na LV č. 641 k.ú. Papradno, ktorá je na GP vypracovanom Ing. Jozefom Polkom č. 28/2013 zo dňa 3.11.2013, overenom Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálny odbor dňa 29.1.2014 pod č. 11/2014 vedená ako červená čiara pod bodmi 1,3,2 a končí na hranici KNC parc. č. 4254/1 zapísanej na LV č. 7246, k.ú. Papradno až do bodu 123-35, ako je zakreslená v znaleckom náčrte tvoriaci prílohu č. 1 k znaleckému posudku č. 28/2013 Ing. Jozefa Polku, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že hranica medzi pozemkami KNC parc.č. 4253 zapísaná na LV č. 211 a KNC parc. č. 4256 zapísaná na LV č. 641 k.ú. Papradno je vedená tak, ako je zakreslená červenou čiarou v GP vypracovanom Ing. Jozefom Polkom č. 28/2013 zo dňa 3.11.2013, ktorý bol overený Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálnym odborom dňa 29.1.2014 pod č. 11/2014.

V odôvodnení konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8C 149/80-9 zo dňa 6.3.1980, tunajší súd vyslovil, že právna predchodkyňa navrhovateľa Anna Zboranová je výlučnou vlastníčkou parcely EN 15672/1 o výmere 201 m² a právna predchodkyňa odporcu Mária Klabníková, rod. Šamajová je výlučnou vlastníčkou parcely EN 15672/2 o výmere 244 m² v k.ú. Papradno. Z výpisu z LV č. 211 zo dňa 29.5.2013 súd zistil, že navrhovateľ je vlastníkom parcely registra C č.4253 o výmere 201 m² k.ú. Papradno. Z listu vlastníctva č. 641 súd zistil že odporca je vlastníkom parcely registra C č. 4256 o výmere 244 m². Jedná sa o parcely registra C ktoré pôvodne boli v EN registri zapísané pod číslami 15672/1 a 15672/2.

Z geometrického plánu č. 241-2-243-168/79 súd zistil, že po rozdelení EN parcely č. 15672 na dve parcele s podlomeninami 1 a 2 bola hranica medzi týmito pozemkami určená ako rovná čiara.

Z korešpondencie vedenej medzi navrhovateľom a obcou Papradno súd zistil, že navrhovateľ opakovane podával žiadosti o prešetrenie stavby odporcu na pozemku KNC č. 4256 ako aj o určenie hranice, podával sťažnosti a v rámci ich vybavovania obec Papradno mala predložené zo strany odporcu protokoly o vytyčení stavby, z ktorého obec Papradno zistila, že stavba navrhovateľa sa má nachádzať na pozemku odporcu a uvedené obec Papradno oznámila navrhovateľovi listom zo dňa 22.11.2012 s čím však navrhovateľ nesúhlasil, preto požiadal správu katastra v Považskej Bystrici o prešetrenie hranice medzi pozemkami parcely KNC č. 4253 a 4256. Správa katastra rozhodnutím č. X 16/2012 v spojení s rozhodnutím správy katastra Trenčín č. Xo 1/2013 zo dňa 8.3.2013 zastavila správne konanie ohľadom opravy zákresu vlastníckej hranice medzi predmetnými pozemkami s poukazom na to, že s opravou druhá strana nesúhlasí a preto správa katastra nemá právomoc určiť priebeh hranice pozemkov, ktorá je medzi účastníkmi sporná, pretože vykonanou zmenou by boli dotknuté vlastnícke práva. Navrhovateľovi bolo odporúčané, aby sa so svojim nárokom obrátil na súd.

Vzhľadom k tomu, že hranica predmetných pozemkov v prírode je iná než je zakreslená v mapových podkladoch katastrálneho odboru OÚ Považská Bystrica súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézia. Znalec Ing. Polka v znaleckom posudku č. 28/13, ku ktorému pripojil aj GP č. 28/13 overený OU katastrálnym odborom Považská Bystrica dňa 29.1.2014 pod č. 11/2014, v časti 2/ uviedol, že parc. KN C č. 4253 je identická s pôvodnou parcelou č. 15672/1 a parc. KNC 4256 je identická s pôvodnou parcelou č. 15672/2. Pôvodné parcely č. 15672/1 a č. 15672/2 vznikli na základe GP č. 241-2-243-168/79. Nová hranica určená v GP č. 28/2013 je prebratá z pôvodného GP č. 241-2-243-168/79, pričom na výpočet hraníc pôvodných pozemkov bol použitý pôvodný náčrt 9/III a 9/IV. V závere svojho posudku znalec ohľadom úlohy stotožniť parcely KNC č. 4253 a KNC č. 4256 v k.ú. Papradno skonštatoval vyššie uvedený stav a ohľadom určenia hranice uviedol, že určil pôvodnú hranicu tak, ako bola určená v GP č. 241-2-243-168/79. Na GP č. 28/2013 znalec vyznačil hranicu medzi pozemkami KNC 4253 a KNC 4256 ako rovnú červenú čiaru. Túto hranicu určil v príl.č. 1 k ZP č. 28/2013 tak, že prechádza od bodu 123-35 cez bod 2,3 až k bodu 1. V závere posudku v bode 2/ časti 3 - záver sa znalec dopustil písárskej chyby, keď uvádzal priebeh hranice aj bodmi 123-147, pokiaľ sa jednalo o hranicu v prírode, čo znalec pri výsluchu potvrdil, že sa jedná o zrejmu nesprávnosť.

Navrhovateľ so ZP a vyznačením hranice v GP č. 28/2013 súhlasil len čiastočne a v podaní doručenom súdu podal námietky a napriek výpovedi znalca na pojednávaní navrhoval nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, pretože znalec nevyvrátil, že predmetná hranica prechádza bodom 123-12 ako priamka do bodu 123-35.

Na pojednávaní dňa 23.4.2014 navrhovateľ žiadal o pripustenie zmeny návrhu v súlade so ZP Ing. Polku s tým, že žiadal, aby súd určil, že hranicu medzi pozemkami KNC č. 4253 a KNC č. 4256 tvorí priamka medzi bodom 123-12 a bodom 123-35, ktoré sú vyznačené v príl.č.1/ na znaleckom nákrese ZP č. 28/2013 znalca Ing. Jozefa Polku a hranica je totožná s hranicou vyznačenou na GP č. 241-2-243-168/79. Súd uvedenú zmenu na pojednávaní uznesením pripustil.

Znalec Ing. Vladimír Hrivík v kontrolnom ZP č. 18/2014 v prílohe č. 5 zelenou čiarou vyznačil hranicu medzi KNC parcelami č. 4253 a 4256 a určil ju bodmi A-B, čo uviedol aj v bode 3.1 na str. 7 ZP s tým, že skonštatoval, že znalec Ing. Polka v GP č. 28/2013 určil hranicu medzi uvedenými pozemkami správne. Znalec Ing. Hrivík dospel k totožným záverom ako Ing. Polka.

So závermi kontrolného znaleckého posudku účastníci konania súhlasili, čím sa stotožnili aj so závermi ZP Ing. Polku.

V danom prípade sa pôvodný navrhovateľ (právny predchodca navrhovateľov) domáhal ochrany vlastníckeho práva podaním určovacej žaloby, z dôvodu ktorého súd primárne musel skúmať naliehavý právny záujem na určení priebehu hranice. V danom prípade mal súd existenciu naliehavého právneho záujmu na určení priebehu hranice za preukázaný, pretože navrhovateľ sa nemohol cestou katastrálneho odboru domôcť zmeny zakreslenia hranice v mapách katastra, do ktorých sa po THM zakreslila hranica nie ako priamka, ktorá bola určená GP č. 241-2-243-168/79, ale ako zalomená čiara. Je nesporné, že Správa katastra Trenčín, ako príslušný správny orgán v odvolacom konaní (odvolanie podal L. Zboran proti rozhodnutiu Správy katastra Považská Bystrica č. X 16/2012 zo dňa 21.1.2013, ktorým bolo konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte k.ú. Papradno zastavené) svojím rozhodnutím č. Xo/1/2013 zo dňa 8.3.2013 návrh navrhovateľa o opravu chyby v katastrálnom

operáte zamietla, pretože navrhovateľ žiadal zapísať stav podľa GP vyhotoveného pred vyhlásením výsledkov THM a určenie neplatnosti THM v katastrálnom operáte nie je možné vykonať ani v správnom, ani súdnom konaní. Právne postavenie navrhovateľa by bez požadovaného určenia bolo neisté aj vzhľadom na to, že odporca trval na tom, že hranica prebieha tak, ako je zakreslená na vytyčovacom náčrte Ing. Gajdošíka zo dňa 19.11.2012 a ako je aj skutočne zakreslená v mapových podkladoch na katastrálnom odbore.

Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že účastníci konania sú vlastníkami KNC parcel, ktoré vznikli z pôvodnej EN parcely 15672 v k.ú Papradno, ktorá bola geometrickým plánom č. 241-2-243.168/79, overeným vtedajším Strediskom geodézie pre okres Považská Bystrica dňa 18.6.1979, rozdelená na dve EN parcely č.15672/1 o výmere 201m² a č. 15672/2 o výmere 244 m². Po vykonaní THM sa jedná o parcely KNC č. 4253 (vo vlastníctve navrhovateľa) a 4256 (vo vlastníctve odporcu). Predmetným geometrickým plánom bola hranica medzi oboma parcelami vedená ako rovná čiara a preukázateľne až po vykonanom THM sa do mapových podkladov katastra zanesla táto hranica ako niekoľkokrát mierne zalomená, čo nezodpovedá právnemu stavu, ktorý bol založený práve rozsudkom t.s. č.k. 8C 149/80-9 zo dňa 6.3.1980, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.6.1980. Znaleckým dokazovaním vykonaným v tomto konaní bolo jednoznačne preukázané, že správne a právne je hranica vedená tak, ako je zakreslená v GP Ing. Polku č. 28/2013 červenou čiarou, ktorá je vedená podľa príl. č. 1 k ZP č. 28/2013 bodmi 1,3,2 až k bodu 123-35. Súd preto podľa vykonaného dokazovania určil hranicu v súlade s týmto GP.

Pokiaľ sa odporca v konaní bránil tým, že on užíval svoju nehnuteľnosť s hranicou tak, ako bola zakreslená po THM zmenách, a teda, že v častiach, ktoré presahovali v prospech odporcu hranicu, ktorá bola určená GP z roku 1979, a teda že tieto presahujúce časti vydržal, súd napriek tomu, že odporca netrval na určení vlastníctva vydržaním k tejto časti sporného pozemku z dôvodu inej hranice, prejudiciálne riešil aj túto otázku a dospel k záveru, že odporca nespĺňa podmienky pre vydržanie, t.j. že by v dobrej viere min. 10 rokov užíval spornú časť. Súd k tomuto záveru dospel jednak z dôvodu, že sám odporca od počiatku uznával hranicu pozemkov, ktorá bola určená GP z roku 1979, a teda pokiaľ takto určená hranica je rovnou čiarou, nemohol byť dobromyseľný pri užívaní časti pozemku aj za takto určenou hranicou. Keďže dobromyseľnosť je podľa ustanovenia § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka jednou z podmienok pre to, aby sa oprávnený držiteľ mohol stať vlastníkom, avšak vždy len za predpokladu splnenia aj druhej podmienky, a to že danú nehnuteľnosť má nepretržite v držbe po dobu 10 rokov. Dobu držby preukázateľne odporca splnil, nespĺnil však podmienku dobromyseľnosti tak, ako je vyššie uvedené.

Súd preto s poukazom na vyššie uvedené dokazovanie, po zhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že návrh navrhovateľa, ktorého zmena bola pripustená na pojednávaní dňa 23.4.2014 je dôvodný, a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd spolu s rozhodnutím vo veci samej nerozhodol, bude o nich rozhodnuté samostatným uznesením.

Okresný súd následne opravným uznesením zo dňa 20.11.2014, č.k. 8C/86/2013-154, opravil v odôvodnení rozsudku č.k. 8C/86/2013-139 zo dňa 25.9.2014 na str. 6 v druhom odseku slovo žalovaný Ladislav Zboran tak, že správne má byť uvedené : žalobca Ladislav Zboran; na str. 6 v šiestom odseku označenie správy katastra tak, že namiesto proti rozhodnutiu Správy katastra Púchov, správne má byť uvedené proti rozhodnutiu Správy katastra Považská Bystrica a na str. 7 v druhom odseku označenie končiaceho bodu, ktorý je uvedený ako 1,2,3-35 tak, že správne má byť uvedené až k bodu 123-35. V ostatných častiach zostalo odôvodnenie rozsudku č.k. 8C/86/2013-139 zo dňa 25.9.2014 nezmenené.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca, v ktorom žiadal aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, konanie zastavil a zaviazal navrhovateľa na zaplatenie trov konania a právneho zastúpenia. Namietal, že napadnutý rozsudok je nezákonný, pretože trpí vadami podľa § 205 ods. 2 písm. b/, d/, e/ O.s.p.. V odvolaní uviedol, že dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľ domáha určenia hranice medzi parcelami KNC 4253 a 4256 v KÚ Papradno, sú podľa neho susedské spory. Navrhovateľ doznáva, že hranica medzi parcelami KNC 4253 a 4256 v KÚ Papradno bola určená výrokom rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 8C149/80-9 zo 06. 03. 1980 a to na základe geometrického plánu 241-2-243-168/79 z 18. 06. 1979. V takom stave účastníci predmetné

parcely užívajú dodnes, hoci medzi nimi vznikajú susedské spory. V danom prípade sa teda jedná o tú istú vec, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo. Jedná sa o tie isté parcely, o ktorých už súd v roku 1980 rozhodoval a priamo vo výroku súd určil hranicu medzi nimi na základe citovaného geometrického plánu zo dňa 18. 06. 1979. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/124/2012 a sp. zn. 2Cdo/105/2003. V danej veci je nepochybné, že parcely KNC 4253 (pôvodne parcela 15672/1) a parcela 4256 (pôvodne parcela 15672/2) boli pôvodne súčasťou jednej parcely a to 15672 v KÚ Papradno. Túto v konaní 8C 149/80 Okresný súd v Považskej Bystrici, kde vystupovali ako účastníci právni predchodcovia súčasných účastníkov, rozdelil tak, že vznikli parcely KNC 4253 a 4256. Zákonným dôsledkom rozdelenia bolo určenie hranice novovytvorených parciel. Hranica medzi nimi bola určená geometrickým plánom zo dňa 18. 06. 1979. Ako uviedol najvyšší súd v citovanom rozhodnutí (7Cdo/124/2012) skutočnosť, že účastníkmi konania boli pôvodne právni predchodcovia súčasných účastníkov nie je dôležitá a nie je dôležité ani to, v akom boli postavení. Dôležité je, že v predmetnom konaní bola priamo výrokom citovaného rozsudku určená hranica medzi novovzniknutými parcelami na základe citovaného geometrického plánu. Preto nie je významné ani to, že v pôvodnom konaní 8C 149/80 sa navrhovateľky svojím návrhom domáhali určenia vlastníctva k citovaným nehnuteľnostiam, rozhodujúce je to, že výrokom rozsudku bola upravená hranica medzi nimi na základe geometrického plánu tak, ako to požadoval navrhovateľ v tomto konaní. Tým je bezpochyby daná totožnosť predmetu sporu, ide o právnych nástupcov pôvodných účastníkov a nárok (určenie hranice), o ktorom už bolo rozhodnuté. Prekážku veci rozhodnutej tvorí právoplatné rozhodnutie súdu iba v takom rozsahu, v akom sa o predmete konania rozhodlo. Preto ak bola navrhovateľom uplatnená iba časť nároku (hranica), tvorí právoplatné rozhodnutie (8C 149/80) prekážku res iudicata iba v rozsahu nároku, o ktorom bolo súdom rozhodnuté (o hranici). Z uvedených dôvodov súd nemal vo veci vôbec konať a vykonávať rozsiahle, komplikované a finančne nákladné dokazovanie, ale pretože ide o taký nedostatok konania (res iudicata), ktorý nemožno odstrániť, mal konanie v zmysle § 104 ods. 1 veta prvá, zastaviť. Okrem toho namietal, že výrok napadnutého rozsudku je nekonkrétny a nepreskúmateľný. Pokiaľ súd určil, že hranica medzi parcelami KNC č. 4253 zapísaná na LV 211 a KNC 4256 zapísaná na LV 641 je vedená tak, ako je zakreslená červenou čiarou, takéto vymedzenie výroku je neurčité, nepreskúmateľné a nezodpovedá ani upravenému petitu. Navrhovateľ sa pôvodne domáhal, aby súd určil, že hranica medzi pozemkami KNC 4253 a KNC 4256 je rovná čiara medzi bodmi A, B ako je vyznačená na znaleckom nákrese vyhotovenom v súdnom konaní a je totožná s hranicou vyznačenou na geometrickom pláne č. 241-2-243-168/79 potvrdenom SG Považská Bystrica 18. 06. 1979. Predmetný návrh navrhovateľ upravil na pojednávaní 23. 04. 2013 tak, že žiadal hranicu medzi pozemkami KNC 4253 a KN C 4256 KU Papradno určiť tak, že ju tvorí priamka medzi bodom 123-12 a bodom 123-35, ktoré sú vyznačené v prílohe č. 1 na znaleckom nákrese znaleckého posudku 28/2013 znalca Ing. Jozefa Polku vyhotovenom v tomto konaní a je totožná s hranicou vyznačenou na GP č. 241-2-243-168/79 potvrdeného Strediskom geodézie Považskej Bystrica dňa 18.6.1979. Priamka medzi bodmi 123-12 a 123-35 v žiadnom prípade nie je totožná s hranicou vyznačenou na geometrickom pláne GP č. 241-2-243-168/79 potvrdeného Strediskom geodézie Považskej Bystrica dňa 18.6.1979, pretože spojením bodov 123-12 a 123-35 na predmetnom znaleckom nákrese Ing. Polku by hranica medzi pozemkami prebiehala aj časťou stavby, rekreačnej chaty č. 489, vo vlastníctve odporcu. Takýto stav nevyplýva z predmetného GP z 18.6.1979, ani z dokazovania. Okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku rozhodol, že hranica medzi pozemkami KNC 4253 zapísaným na LV č. 211 a KNC 4256 zapísaným na LV č. 641 v KÚ Papradno je vedená tak ako je zakreslená červenou čiarou na GP vypracovanom Ing. Jozefom Polkom č. 28/2013 zo dňa 03. 11. 2013 (v súlade s upraveným návrhom navrhovateľa z 23.4.2013), ktorý bol overený Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálny odbor dňa 29. 01. 2014 pod č. 11/2014, avšak táto nie je totožná s hranicou 18.6.1979. Preto rozhodol v podstate nad návrh navrhovateľa a v rozpore s ustanovením § 153 ods. 2 O.s.p. resp. nerozhodol o časti návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal určiť, že hranica je totožná s geometrickým plánom z 18.6.1979. V tejto súvislosti dodal, že znalec Ing. Polka na pojednávaní 23.4.2013 uviedol, že nie je možné technicky vysvetliť rozdiel medzi údajom v jeho znaleckého posudku a na geometrickom pláne z roku 1979, v ktorom je vyznačené, že od lomu (na hranici s parcelou 17634) je vzdialenosť 1,74 m (po začiatok hranice), pričom tvrdí, že rozdiely boli v mapovaní a body lomov nie sú totožné. On pri svojom meraní vychádzal z podkladov z roku 1933 a z GP z r. 1979 a bod, ktorý vyznačil ako bod 123-12, ako bod lomu, ktorý je momentálne vyznačený v katastri, od neho je hranica vzdialená 0,42 m podľa jeho merania. Na základe toho nedokáže vlastne zrekonštruovať polohu hranice podľa zamerania stavu aký je tam dnes. Z uvedeného je zrejmé, že predmetný znalecký posudok je nepreskúmateľný a nemôže byť hodnoverným podkladom pre rozhodnutie súdu, na ňom založený rozsudok je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Okrem toho z opatrnosti namietal, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam. Zlomyseľné a kverulantské sťažnosti navrhovateľa na obecny úrad v Papradne považoval za dôvod, pre ktorý požiadal správu katastra o prešetrenie priebehu hranice medzi parcelami KNC 4253 a 4256. Aj keď on mal snahu problém hranice riešiť a dal si na vlastné náklady vypracovať geometrický plán Ing. Martinom Gajdošíkom, tento nakoniec pre nesúhlas navrhovateľa nebol zapísaný v katastri a nestal sa záväzným. Ani po vypracovaní znaleckého posudku Ing. Pavla Polku, nebol navrhovateľ s jeho záverom spokojný, preto musel byť vypracovaný nový znalecký posudok znalcom Ing. Vladimírom Hrivíkom. Znalecký posudok Ing. Polku, Ing. Hrivíka a geometrický plán Ing. Gajdošíka však súhlasne konštatujú, že hranica medzi parcelami KNC 4253 a 4256 je nepatrne zakrivená. Toto minimálne zakrivenie vzhľadom na technické možnosti merania a meracích prístrojov v roku 1979 môže byť oproti súčasným technickým možnostiam, dôsledkom nepresnosti merania aj napriek tomu, že na geometrickom pláne z 18.6.1979 je hranica vyznačená ako rovná čiara. Podľa znaleckého posudku Ing. Polku je v prírode vyznačená a rešpektovaná hranica v zmysle uvedeného zakrivenia, teda ako spojnice medzi bodmi 1213-12, 123-9, 123-131 a 123-35 (čierna čiara). Podstatné na tom je, že hranica v bodoch 123-9 a 123-131 ide po stene stavby navrhovateľa, čo zodpovedá aj geometrickému plánu 241-2-243-168/79 z 18.6.1979, ale aj geometrickému plánu 244-207-244-89, vypracovanému Ing. Priedhorským 1.6.1989. Navrhovateľovi ide vlastne o to, aby dosiahol opačný stav a mohol neustále vyvolávať spory a hádky. Potvrďuje to aj vyjadrenie jeho syna, Petra Zborana, ktorý na pojednávaní uviedol, že v prípade, ak bude hranica vedená rohmi (múrom) jeho stavby, bude žiadať o odstránenie jeho striedky presahujúcej nad jeho pozemok. Tak ako sa vyjadril právny zástupca na pojednávaní 23.4.2014, on nemá problém akceptovať skutočný stav, ale bol to navrhovateľ a v súčasnosti jeho právny nástupca jeho syn Peter Zboran, ktorý nie je spokojný a zlomyseľne vyvoláva spory. Všetky tieto, ale aj ostatné vykonané dôkazy súd nesprávne vyhodnotil a na základe toho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Preto aj vec nesprávne právne posúdil a napadnutý rozsudok trpí vadami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. b/,d/, f/ O.s.p..

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili navrhovatelia prostredníctvom právneho zástupcu, a žiadali, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a zároveň si uplatnili trovy odvolacieho konania. Vo vyjadrení uviedli, že konanie o určenie hranice 8C 86/2014 a konanie o určenie vlastníctva (8C 149/80) nie je totožným konaním, nakoľko v konaní 8C 86/2014 sa nejedná o totožných účastníkov ako v konaní 8C 149/80. Výrok napadnutého rozsudku je konkrétny, určitý a zrozumiteľný, tento výrok sa opiera o geometrický plán č. 28/2013 Ing. Jozefa Polku z 3. 11. 2013, ktorý bol overený OÚ -katastrálnym odborom Pov. Bystrica pod č. 11/2014 z 29. 1. 2014. Geometrický plán je nevyhnutným predpokladom pre určenie a zápis hranice, pokiaľ táto hranica sa zapisuje do údajov katastra. Označenie nových hraníc červenou farbou je v súlade s katastrálnymi predpismi. Poukázali, že geom. plán je iba grafickým vyjadrením, tento však obsahuje aj iné podklady, najmä určenie súradníc, bez tohto by sa nejednalo o geometrický plán. Odporca uznáva, že dôvodom návrhu boli susedské spory, zároveň oni uvádzajú, že kataster evidoval hranicu medzi pozemkami odlišne od stavu a podkladov uvedených v rozhodnutí 8C 149/80. Argumentácia odporcu a odkaz na judikatúru nie je správny. Určenie vlastníctva má iný predmet (u pozemkov plochu), určenie hranice má odlišný predmet (čiaru). Skutkový a právny stav pre takéto dokazovanie je odlišný, účastníkom na základe uvádzaných výrokov vznikajú odlišné práva (pri určení vlastníctva - právo k pozemku, pri určení hranice priebeh hranice oddeľujúcej pozemky). Určovací výrok zaväzuje vždy iba účastníkov konania, na druhej strane v konaní 8C 149/80 boli dvaja navrhovatelia a osem odporcov, teda nejde o totožnosť účastníkov. Znalec Ing. Polka v závere posudku č. 28/2013 (bod 2.) uviedol, že určil hranicu medzi pôvodnými parcelami č. 15672/1 a č. 15672/2, ktoré vznikli na základe geom. plánu Č. 241-2-243-168/79 a táto pôvodná hranica je zobrazená v GP č. 28/2013. Úprava s odkazom na GP č.28/2013 nespochybnila obsah návrhu, iba došlo k úprave návrhu s prihliadnutím na vykonanie znaleckého dokazovania a spôsobilú listinu na zápis do katastra. Na pojednávaní 23. 4. 2014 znalec Ing. Polka uviedol, že hranica na GP z r. 1979 vedie tak ako ju znalec vyznačil v znaleckom nákrese a geom. pláne (č. 28/2013), teda červená čiara, ktorá je zakreslená na GP je skutočnou hranicou, ktorá rozdeľuje parc. č. 4253 a 4256.

V ostatnej časti znalec odpovedal na námietky prednesené Ing. Petrom Zboranom, neznamená to vôbec nepreskúmateľnosť posudku znalca. Odporca sa snaží navrhovateľa (navrhovateľov) vykresliť kverulantským spôsobom, v skutočnosti odporca slovné „uznával" hranicu podľa GP z r. 1979, v skutočnosti však trval na tom, že sa nejedná o hranicu, za hranicu nepovažoval priamu čiaru, ale lomenú čiaru, ktorá bola zameraná v neznámom čase, neznámym spôsobom a bola takto odlišne od hranice podľa GP z r. 1979 aj vyznačená do katastrálnej mapy. K tomuto došlo vyhláseniami, ktoré ich právny predchodca nepodpísal a žiadnu zmenu hranice nikdy neodsúhlasil. Odporca nepreukázal žiadny titul k zmene priebehu hranice medzi parcelami podľa geom. plánu z r. 1979, nemohol nadobudnúť viac práv než jeho právny predchodca podľa rozsudku 8C 149/80, preto bol rozpor medzi hranicou

právnou a hranicou vyznačenou v mape, medzi účastníkmi boli spory o hranicu, preto bol daný naliehavý právny záujem a bez súdneho rozhodnutia by sporný stav nebol odstránený. V žiadnom prípade nejde o šikanózný návrh, navrhovateľ mal záujem vec vyriešiť mimosúdne (o. i. jednaním na správe katastra), pri takomto im kataster oznámil, že bez súdneho rozhodnutia kataster žiadny zápis, resp. zmenu zápisu nevykoná. Rozostavaná stavba odporcu nie je pôvodnou stavbou, jedná sa už v poradí o tretiu stavbu, tieto realizuje bez stavebného povolenia a v iných polohách než bola pôvodná stavba. Odporca na tieto stavby sám označuje evidenčné čísla.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď určil, že hranica medzi pozemkami KNC parc.č. 4253 zapísaná na LV č. 211 a KNC parc. č. 4256 zapísaná na LV č. 641 k.ú. Papradno je vedená tak, ako je zakreslená červenou čiarou v GP vypracovanom Ing. Jozefom Polkom č. 28/2013 zo dňa 3.11.2013, ktorý bol overený Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálnym odborom dňa 29.1.2014 pod č. 11/2014.

Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.) patrí k podmienkam konania. Ak súd zistí, že v tej istej veci už bolo právoplatne rozhodnuté, je povinný bez ďalšieho konanie zastaviť (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p. ustanovuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. V zmysle tohto zákonného ustanovenia ide o rovnakú (tú istú) vec vtedy, ak ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka toho istého predmetu konania a tých istých účastníkov. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom návrhu vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie. Tých istých účastníkov konania sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania.

Čo sa týka námietky odporcu uvádzanú v odvolaní, a to že v prejednáwanej veci sa jedná o res iudicata, nakoľko parcely KNC 4253 (pôvodne parcela 15672/1) a parcela 4256 (pôvodne parcela 15672/2) boli pôvodne súčasťou jednej parcely a to 15672 v KÚ Papradno, ktorú v konaní 8C 149/80 Okresný súd v Považskej Bystrici, kde vystupovali ako účastníci právni predchodcovia súčasných účastníkov, rozdelil tak, že vznikli parcely KNC 4253 a 4256, pričom hranica medzi nimi bola určená geometrickým plánom zo dňa 18. 06. 1979, teda v tomto konaní bola priamo výrokom citovaného rozsudku určená hranica medzi novovzniknutými parcelami na základe citovaného geometrického plánu, tým je bezpochyby daná totožnosť predmetu sporu, totožnosť účastníkov konania a totožnosť nároku, o ktorom už bolo rozhodnuté, odvolací súd uvádza, že po porovnaní návrhu a konania v predmetnej veci a rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 8C149/80-9 zo 06. 03. 1980, nemožno dospieť k záveru o nedostatku podmienky konania, ktorou je prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

V danom konaní sa (pôvodný) navrhovateľ domáhal určenia, že hranicu medzi pozemkami KNC č. 4253 a KNC č. 4256 tvorí priamka medzi bodom 123-12 a bodom 123-35, ktoré sú vyznačené v príl.č.1/ na znaleckom nákrese ZP č. 28/2013 znalca Ing. Jozefa Polku a hranica je totožná s hranicou vyznačenou na GP č. 241-2-243-168/79. V konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C 149/80 sa navrhovateľky J. X. a G. M. (právne predchodkyne navrhovateľov a odporcu) proti odporcom 1/ až 8/, ktorí v prejednáwanej veci nie sú účastníkmi konania, domáhali určenia vlastníctva k parcele č.15672, pričom rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8C 149/80-9 zo dňa 6.3.1980, súd

vysslovil, že právna predchodkyňa navrhovateľa G. M. je výlučnou vlastníčkou parcely EN 15672/1 o výmere 201 m² a právna predchodkyňa odporcu J. X., je výlučnou vlastníčkou parcely EN 15672/2 o výmere 244 m² v k.ú. Papradno, na základe geom. plánu Č. 241-2-243-168/79. Teda v prejednávanej veci a v konaní vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C 149/80 nejde o totožných účastníkov konania.

Čo sa týka splnenia ďalšej podmienky, aby sa jednalo o res iudicata, a to či je daná totožnosť predmetov konania, resp. či nároky uplatnené v konaniach vyplývajú z rovnakých skutkových tvrdení, odvolací súd uvádza, že ani táto podmienka v danom prípade nie je splnená, nakoľko v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C 149/80 sa navrhovateľky J. X. a G. M. (právne predchodkyne navrhovateľov a odporcu) domáhali určenia vlastníctva k vyššie uvedenej parcele na základe toho, že skutočný vlastnícky stav ohľadne tejto nehnuteľnosti je iný ako bol v minulosti a to z dôvodu že spoluvlastníctvo k tejto parcele bolo medzi spoluvlastníkmi vyporiadané ešte v roku 1939 a pri delbe parcela pripadla do ich vlastníctva, ktoré ju aj nerušene užívali. Pritom v tomto konaní sa navrhovateľ (právny nástupca navrhovateľky 2/) proti odporcovi (právny nástupca navrhovateľky 1/) domáha určenia hranice medzi parcelou KNC 4253 (pôvodne parcela 15672/1) a parcelou 4256 (pôvodne parcela 15672/2), z dôvodu že sa nemohol cestou katastrálneho odboru domôcť zmeny zakreslenia hranice v mapách katastra, do ktorých sa po THM zakreslila hranica nie ako priamka, ktorá bola určená GP č. 241-2-243-168/79, ale ako zalomená čiara. Teda nárok uplatňovaný v tomto konaní nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení (nie je založený na rovnakom právnom dôvode a nevyplýva z rovnakých skutkových okolností) na základe ktorých bol uplatnený nárok v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C 149/80.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sa nejedná o prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná.

Súd prvého stupňa teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Nakoľko odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ako presvedčivým, plne vyčerpávajúcim a dávajúcim odpovede i na námietky odporcu vznesené v jeho odvolaní, využíjúc postup podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti týchto dôvodov a tieto preto duplicitne opakovať nebude.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je (okrem vecnej legitímácie účastníkov) aj naliehavosť právneho záujmu na určení. Tento je daný hlavne tam, kde by sa bez tohto určenia postavenie žalobcu stalo neistým, alebo bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo. V súlade s konštantnou judikatúrou, je na požadovanom určení vždy naliehavý právny záujem, ak má byť súdne rozhodnutie určujúce vlastnícke právo zaznamenané do katastra nehnuteľností a týmto spôsobom dosiahnutý stav súladu medzi právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. Tým viac to platí v prípade, že odstránenie spornosti a ochranu svojich práv nemôže žalobca dosiahnuť inak.

Odvolací súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa pri vyhodnotení opodstatnenosti podanej žaloby a to vo vzťahu k potrebe preukázania naliehavého právneho záujmu navrhovateľov na určení, ktoré v konaní požadovali. V danom prípade mal aj odvolací súd existenciu naliehavého právneho záujmu na určení priebehu hranice za preukázaný, pretože navrhovateľ sa nemohol cestou katastrálneho odboru domôcť zmeny zakreslenia hranice v mapách katastra, do ktorých sa po THM zakreslila hranica nie ako priamka, ktorá bola určená GP č. 241-2-243-168/79, ale ako zalomená čiara. Je nesporné, že Správa katastra Trenčín, ako príslušný správny orgán v odvolacom konaní (odvolanie podal L. Zboran proti rozhodnutiu Správy katastra Považská Bystrica č. X 16/2012 zo dňa 21.1.2013, ktorým bolo konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte k.ú. Papradno zastavené) svojim rozhodnutím č. Xo/1/2013 zo dňa 8.3.2013 návrh navrhovateľa o opravu chyby v katastrálnom operáte zamietla, pretože navrhovateľ žiadal zapísať stav podľa GP vyhotoveného pred vyhlásením výsledkov THM a určenie neplatnosti THM v katastrálnom operáte nie je možné vykonať ani v správnom, ani súdnom konaní. Právne postavenie navrhovateľa by bez požadovaného určenia bolo neisté aj vzhľadom na to, že odporca trval na tom, že hranica prebieha tak, ako je zakreslená na vytyčovacom náčrte Ing. Gajdošíka zo dňa 19.11.2012 a ako je aj skutočne zakreslená v mapových podkladoch na katastrálnom odbore.

Odvolační soud teda dospel zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že v danej veci je naliehavým právnym záujmom potreba zaznačenia hranice pozemkov do katastra nehnuteľností, pretože medzi vlastníckmi susedných pozemkov dochádza k nezrovnalostiam ohľadom hraníc ich pozemkov a tým, že navrhovatelia ako vlastníci pozemku sa snažia prostredníctvom súdneho konania získať právne relevantný podklad, na základe ktorého by dosiahli zmenu zapísanej hranice v katastri nehnuteľností, ktorý rozsudok o určení priebehu hranice pozemkov má deklaratórny charakter (nie konštitutívny). Týmto rozsudkom sa nevytvára nový právny stav, súd iba konštatuje, aký je právny stav priebehu hranice.

Odvolační súd mal ďalej z vykonaného rozsiahleho dokazovania pred súdom prvého stupňa objektívne preukázané že účastníci konania sú vlastníckmi KNC parcel, ktoré vznikli z pôvodnej EN parcely 15672 v k.ú Papradno, ktorá bola geometrickým plánom č. 241-2-243.168/79, overeným vtedajším Strediskom geodézie pre okres Považská Bystrica dňa 18.6.1979, rozdelená na dve EN parcely č.15672/1 o výmere 201m² a č. 15672/2 o výmere 244 m². Po vykonaní THM sa jedná o parcely KNC č. 4253 (vo vlastníctve navrhovateľa) a 4256 (vo vlastníctve odporcu). Predmetným geometrickým plánom bola hranica medzi oboma parcelami vedená ako rovná čiara a preukázateľne až po vykonanom THM sa do mapových podkladov katastra zanesla táto hranica ako niekoľkokrát mierne zalomená, čo nezodpovedá právnemu stavu, ktorý bol založený práve rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8C 149/80-9 zo dňa 6.3.1980, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.6.1980. Znaleckým dokazovaním vykonaným v tomto konaní bolo jednoznačne preukázané, že správne a právne je hranica vedená tak, ako je zakreslená v GP Ing. Polka č. 28/2013 červenou čiarou, ktorá je vedená podľa príl. č. 1 k ZP č. 28/2013 bodmi 1,3,2 až k bodu 123-35, pričom aj znalec Ing. Vladimír Hrivík v kontrolnom ZP č. 18/2014 skonštatoval, že znalec Ing. Polka v GP č. 28/2013 určil hranicu medzi uvedenými pozemkami správne. Súd prvého stupňa preto podľa vykonaného dokazovania určil hranicu správne a v súlade s týmto GP.

Čo sa týka námietky odporcu uvádzanej v odvolaní, že priamka medzi bodmi 123-12 a 123-35 v žiadnom prípade nie je totožná s hranicou vyznačenou na geometrickom pláne GP č. 241-2-243-168/79 potvrdeného Strediskom geodézie Považskej Bystrica dňa 18.6.1979, odvolací súd túto považoval za neopodstatnenú, nakoľko táto skutočnosť nevyplýva ani z vykonaného dokazovania, ani z odôvodnenia rozsudku, pričom znalec Ing. Polka uviedol, že hranica na GP z r. 1979 vedie tak ako ju znalec vyznačil v znaleckom nákrese a geometrickom pláne (č. 28/2013), teda červená čiara, ktorá je zakreslená na GP a je skutočnou hranicou, ktorá rozdeľuje pare. č. 4253 a 4256. Túto hranicu určil v príl. č. 1 k ZP č. 28/2013 tak, že prechádza od bodu 123-35 cez bod 2,3 až k bodu 1, teda nie bodmi 123-12 a 123-35.

Čo sa týka ďalšej námietky odporcu uvádzanej v odvolaní, že okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku rozhodol v podstate nad návrh navrhovateľa a v rozpore s ustanovením § 153 ods. 2 O.s.p. resp. nerozhodol o časti návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal určiť, že hranica je totožná s geometrickým plánom z 18.6.1979, odvolací súd uvádza, že ani túto námietku nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko ako už bolo uvedené hranica na GP z r. 1979 vedie tak ako ju znalec vyznačil v znaleckom nákrese a geometrickom pláne (č. 28/2013), teda červená čiara, ktorá je zakreslená na GP je skutočnou hranicou, ktorá rozdeľuje pare. č. 4253 a 4256. Túto hranicu určil v príl. č. 1 k ZP č. 28/2013 tak, že prechádza od bodu 123-35 cez bod 2,3 až k bodu 1, teda takto určená hranica je totožná s hranicou na GP z r. 1979, preto bolo nadbytočné v rozsudku uvádzať, že sa jedná o hranicu totožnú s hranicou určenou GP z roku 1979, pričom ako už bolo uvedené táto skutočnosť vyplýva z vykonaného dokazovania i z odôvodnenia rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd námietky odporcu uvádzané v odvolaní považoval za neopodstatnené, a preto rozsudok prvostupňového súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdil s tým, že vo výroku uviedol, ako mal výrok rozsudku súdu prvého stupňa správne znieť.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.